

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

21 tháng 3 năm 2010

Số 89

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hôm nay có bạn đạo từ Washington đến thăm Bé, Bé có mặt không ?
- 2) Tình là gì ?
- 3) Tiến đi đâu ?
- 4) Tu thế nào gọi là tu sai ?
- 5) Thật là thật làm sao ?
- 6) Người tu có nên xem TV hay không ?
- 7) TV có cho hay sẽ có sự bang giao giữa Việt Nam và Mỹ, nếu hội đủ điều kiện giữa hai bên ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 26 tháng 10 năm 1991 1) Hỏi : Hôm nay có bạn đạo từ Washington đến thăm Bé, Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, chuyện tương ngộ hay là tái ngộ cũng là duyên trần trước, không gánh nhiều cũng phải gánh ít, phần thanh thì phải tự động làm việc thanh, còn phần trước thì phải giải trước, khung cảnh bàn bạc về con đường tu học mới cảm thấy vui, mỗi mỗi đều nằm trong luật tiến hóa. Sanh trụ hoại diệt và tự nó hồi sinh. Trí tâm của con người chỉ có nghĩ sai một chút là khối thần kinh sẽ bị rối loạn, nội khoa tâm lý từ từ sẽ bị sa vào nghiệp mà không hay, cũng cố vào một việc không thông mà cứ làm hoài. Cho nên ở đời này người thích cờ bạc thì cờ bạc hoài, người thích chơi bài thì cứ đòi hỏi sự tham dự, cuối cùng hai việc ấy cũng chẳng đi đến đâu cả. Ngược lại người tu thì phải thật sự dần thân vào con đường tu học, đêm dài thì phải hướng về con đường tu học, đêm dài thì phải hướng về con đường giải thoát của tâm linh. Thiền đứng đắn tức là ngủ một giấc yên ổn trọn lành, nhứt quyết không bàn bạc bất cứ chuyện gì ở thế gian trong lúc tham thiền. Câu chuyện tình dục hay bài bạc cũng là sự kích động để cho hành giả có cơ hội thức tâm, sớm rời khỏi môi giới trần trước hướng về sự chơn giác của tâm linh.	Ngày 27 tháng 10 năm 1991 2) Hỏi : Tình là gì ? Đáp : Thưa, tình là sự thông cảm và sự đối đãi giữa vạn linh và hoàn cảnh, tự động nó sẽ nảy sanh ra một mối tình cao đẹp hướng về thực chất vô sanh, ban chiếu không khí lành mạnh và trật tự. Bảo vệ cho nhau chung sống hòa bình, trao đổi và xây dựng trong niềm tin thật sự tiến hóa, tìm hiểu sự sai lầm của chính mình, ăn năn sám hối sửa tiền. Làm người bắt buộc phải trải qua nhiều cơn điều luyện khác nhau, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa, tùy theo tuổi tác, tùy niên mà học, tùy tâm mà tiến.
3) Hỏi : Tiến đi đâu ? Đáp : Thưa, tiến trở về lãnh vực thanh tịnh sẵn có, sẽ chẳng còn mê và chấp, lúc ấy mới thấy rõ khả năng của chính mình nhiều hơn, nội khoa tâm lý sẽ từ từ khôi phục tốt đẹp, như lúc sơ sanh chào đời bằng cặp mắt vô tư và thanh tịnh. Cho nên Bé thường nói thiền nhiều thì tự nó sẽ trở về không, sẽ không còn thắc mắc nữa.	Ngày 28 tháng 10 năm 1991 4) Hỏi : Tu thế nào gọi là tu sai ? Đáp : Thưa, tu sai là tự gây cho mình một tập quán xấu, hướng ngoại moi móc chuyện người khác, không chịu tự sửa tánh hư tật xấu, học cách ngồi thiền như ông Phật, nhưng tâm không thật với chính mình.
5) Hỏi : Thật là thật làm sao ? Đáp : Thưa, thật sự tự trở về chơn không, trong tâm lúc nào cũng dứt khoát, không còn tình tiền danh vọng bám víu nữa thì sẽ không còn bảo vệ mà mê chấp nữa. Tiến tới trình độ này thì sẽ tự cảm thấy tất cả là một, tâm tư giàu mạnh trong thanh nhẹ, quân bình, chẳng còn lo tưởng bất cứ việc gì, đi đứng cũng đều thiền trong thanh tịnh.	6) Hỏi : Người tu có nên xem TV hay không ? Đáp : Thưa, người mới tu thì không nên xem TV, vì ngoại cảnh có thể lôi cuốn bất cứ lúc nào. Cố gắng tu đến lúc thức hòa đồng khai mở thì lúc ấy xem cảnh đời là động, tin tức đưa lên màn ảnh là việc đã rồi, suy đoán lại càng sai lầm hơn, chỉ bằng tu thiền để xem truyền hình chơn thức còn hơn. Khi khai huệ hiểu biết được, lúc nào cũng nhận được tin tức trước TV. Người tu lâu có thể so sánh thì thấy liền.
7) Hỏi : TV có cho hay sẽ có sự bang giao giữa Việt Nam và Mỹ, nếu hội đủ điều kiện giữa hai bên ? Đáp : Thưa, muốn có sự bang giao thì phải có sự thông cảm lẫn nhau, người tu thiền cũng vậy, hội đủ điều kiện thăng hoa, xóa bỏ hận thù thì có cơ hội hòa là một, vui chơi hòa bình. Loài người càng ngày càng đông, sự tranh chấp gia tăng, đi tới chỗ phá hoại lẫn nhau, bất chấp Trời Phật, kể cả khối óc tinh vi của Trời Đất cấu thành. Đại đa số tự mình phá hủy mà không hay, biến thành tập quán trách móc và cầu xin Trời Phật độ, quên khả năng của chính mình, có đường lối phát triển mà không làm, người đi trước chỉ một đường, người đi sau làm một nẻo, rồi đâm ra nghi kỵ lẫn nhau, tu hoài không tiến là vậy.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tu Tiên Giải Minh (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Tôi nói tôi xin lỗi ông Tám. Nói chung thì ông Tám nói không kêu bạn đạo làm thầy bói. Cái điểm này ông Tám có thường xuyên nhắc nhở hoài. Cũng ông Tám trước khi khuyên mà bạn đạo không làm châm cứu thấy không? Mà bây giờ chun vô cái hành lúc này mà ông Tám trở khuyên.

Thầy: Tôi đâu có khuyên bạn đạo không làm châm cứu. Là những người trong mình nó yếu và nó đi châm bằng kim và nó tu cái pháp này, nó châm thét rồi nó tu không được, nó mất cái nhân duyên của nó. Nói một số người chớ, cái người nào hỏi đó, tôi trả lời ngay người đó thấy không? Nhưng mà cái châm cứu là phải có cái trình độ thiên cao, lúc đó mới châm được. Cái nhân duyên mà mình truyền cho người ta mà. Cho nên hỏi trước những người đó là yếu lắm. Mà đi châm cứu thì nó bệnh thêm thôi. Chớ ông thầy châm cứu bệnh thêm.

Bạn đạo: Thành ra cái điểm có người nó vượt khỏi đi hoài thành ra nó thắc mắc về cái điểm này.

Thầy: Có gì đâu. Nếu mà tôi kêu người ta hết đừng có đi châm cứu. Tại sao bao nhiêu người, người ta cũng châm cứu, người ta cũng làm thầy châm cứu vậy. Nhưng mà nó không lợi cho ông thầy. Bởi vì châm cứu này là một thiền sư mới làm nổi, nó có nhân diện mạnh. Nó hóa giải được, nó mới châm được. Còn hỏi tôi có trị bệnh người ta không? Hỏi trước tới bây giờ tôi đang trị bệnh. Tôi nói cho người ta sửa tánh. Bệnh do tánh sanh. Mà tôi chỉ cho người ta tu như chú chỉ cho người ta soi hồn, pháp luân là chú là người đi trị bệnh cho người ta chứ chú làm gì, sửa cái tánh, nó hết cái bệnh, bệnh do tánh sanh, tánh buồn bực, tánh háo thắng, tánh tự ái, nó dẹp dần dần nó hết bệnh là do cái công phu.

Cho nên, cái công phu và lúc tôi thuyết pháp đó cũng là trị bệnh. Hỏi này giờ tôi cũng trị bệnh nữa, trị bệnh về tinh thần, trị bệnh hết.

Bạn đạo: Trị bệnh bằng cách này là trị bệnh gốc hay hơn trị bệnh nghĩa là dùng cái tay.

Thầy: Dùng cái tay là cái khác. Bởi vì tùy theo cái thời buổi mà làm việc. Bây giờ, tôi trị bệnh này, nó thích ứng với nhu cầu hiện tại. Hỏi trước, tôi đi trị bệnh như vậy đó chú nhưc đầu, chú đầu có cho tôi châm. Ta ra kia ta xĩa ít đồng bạc, ta mua aspirin uống hết nhưc đầu. Mà bây giờ bắt buộc chú phải châm. Mà trong lúc chú nhưc đầu là chú bị đau khổ, chú làm sao chú tu, nói ví dụ vậy.

Tôi giúp người trong cái lúc cần, tôi giúp. Còn trong lúc không cần tôi đâu có giúp, chú thấy không? Rồi bây giờ người ta không tiền mua thuốc này kia, kia nọ, tới tôi châm xet xet hay ba cái, nó hết nhưc đầu, nó đi về nó tu. Hỏi cái gì đều hữu ích cho nhân loại nên làm. Nhưng mà cái nhân diện tôi đủ sức, tôi chịu đựng. Mà những người không có thiên làm cái này nó mệt mỏi lắm, chịu không nổi.

Bạn đạo: Nhiều khi thấy ông Tám làm hành động như vậy mà thấy nó kêu là ngu mà nó làm chuyện lớn. Ai mà một người thầy châm cứu, ít nhất tối đa cũng là từ một đồng, hai đồng. Không có thầy châm cứu này không biết kêu thầy bằng cách gì, châm xong rồi cho tùy hỉ. Còn không có tiền xe là móc cái tùy hỉ lấy cho tiền xe cũng được. Cái chuyện mình thấy nó nhỏ.

Thầy: Nhưng mà thấy đó, chú thấy rõ không? Chú thấy rõ là mình phải đền ơn mọi người. Tôi đang đền ơn mọi người chớ. Tôi có cơm ăn, có áo mặc là mọi người đã vì tôi thì tôi phải vì mọi người. Thì lúc đó tôi trị bệnh cho người ta, người ta nói : *“Ồ! Cái ông đó đáng thương, cho ông chút đỉnh cũng được, kêu bằng tùy hỉ”*. Nhưng mà tôi đi trong đường lối mọi người đã vì mình, mình phải vì mọi người. Bây giờ phải như vậy nó mới tiến bộ được. Mà đối với vô vi là đúng, phải tu.

Bạn đạo: Biết về vô vi là đúng. Ai mà làm thầy châm cứu cấp kỳ, thầy gì thầy lạp xạp, thầy bê bối cũng có cái tên. Nhưng mà ông Tám lại châm cứu mà tại sao không đặt một cái tên, có là cái gì đâu?

Thầy: Cái tên là cái nhãn hiệu. Nhưng mà cái nhãn hiệu là phải quảng cáo thấy không? Còn cái này tôi không có nhãn hiệu, không có quảng cáo. Nhưng mà người ta biết tới cái nhãn hiệu tôi. Ai muốn đặt hiệu gì cũng được, chú thấy không?

Bạn đạo: Như ông Tư hồi trước trị bệnh, ông Tư cũng có đặt cái lon sữa bò treo lên. Thì ông Tám bữa nay ông có đặt cái thùng.

Thầy: Thì tôi bây giờ tôi đặt cái rề rề rề rề của ông Trần châm cứu. Rề rề rề đó là châm cứu rồi đó, kêu cái ông Rề Rề Rề.

Bạn đạo: Chú Ngẫu nói tới châm cứu, từ nãy giờ ông Tám giải về châm cứu. Có một cái điều tôi giác trong những buổi mà tôi có thì giờ để gần ông Tám để học hỏi thêm. Tôi nhận thấy là bài học trước tiên ông Tám dạy, riêng cá nhân tôi nhận thức rằng về cái dục nhân như vậy có đúng không ông Tám?

Thầy: Cái đó không phải bắt buộc nhiều, không phải bắt buộc nhiều. Nhưng mà người thiện mà nó có thanh điền rồi là nó làm được.

Bạn đạo: Tôi thấy rằng nó có một cái hiệu quả, ông Tám. Thấy nếu mà tiếp tục mà có thì giờ tới tiếp xúc với ông Tám trong những buổi ông Tám châm cứu như vậy đó thì tôi thấy cái dục nhân tôi nó nhẹ lắm.

Thầy: Được. Thì bây giờ tới đây ngồi là cái phần thanh điền hóa giải. Bởi vì khi mà bạn tới gặp tôi là bạn chỉ đem cái thanh ra mà khoe với tôi, chớ bạn dám đem cái trục khoe với tôi đâu. Thì cái thanh nó hòa với cái thanh, nó rút thấy không? Cái trục đâu dám đem ra dẫu đi (thầy cười).

Bạn đạo: Còn cái điền Ngọc Hoàng đã xuống rồi mà sao ông Tám không đem cái hồng ân đó đem ban bố cho bạn đạo mà phải đứng đây. Điền Ngọc Hoàng ra ản không cho bạn đạo gặp.

Thầy: Bây giờ hồi nãy giờ bạn đạo cũng có hưởng điền của Ngọc Hoàng vậy. Nhưng mà bạn đạo không thấy.

Bạn đạo: Muốn gặp cô Kim.

Thầy: Gặp cô Kim để làm gì? Cô Kim bằng xác bằng thịt cũng như chú Ngẫu vậy, có gì đâu mà gặp. Nhưng mà làm sao mình tu vô vi, làm sao mình gặp được cái điền của Ngài, mới là giá trị. Chúng ta đi trong thực trạng giá trị chứ không phải đi ảo ảnh ở thế gian thấy không?

Bạn đạo: Theo tôi nghĩ như vậy có đúng không? Ví dụ như ông Tám có phận sự xuống để truyền bá pháp lý vô vi. Còn cô Kim có phận sự nghĩa là tiếp điền Ngọc Hoàng để dạy đạo. Thì hai cái điền nó tương hợp, mỗi người học thêm cái sự sáng suốt.

Thầy: Không! Bởi vì rốt cuộc cô Kim cũng tu mà Ngọc Hoàng cũng tu, nói vậy di hiểu chưa. Tất cả cũng tôi mà ra thôi thấy không? Bởi vì Ngọc Hoàng là nắm hết cái vũ trụ huyền cơ của Trời đất. Ngọc Hoàng đâu có xuống thế gian. Nếu Ngọc Hoàng xuống thế gian thì sụp đổ hết rồi, ai làm việc, chỉ có một phần điền mà thôi. Nhưng mà cái điền người ta vẫn làm việc với điền đây mà chị không thấy, vẫn làm việc với chúng ta hàng ngày, hàng giờ, hàng đêm mà tất cả bạn đạo vô vi đều hưởng cái điền của Ngọc Hoàng mà không thấy. Rồi bây giờ muốn thấy cái gì nữa. Đó là cái chuyện mình còn thiếu sót.

Bạn đạo: Cái điền Ngọc Hoàng là nó tỏa cùng hết cả vũ trụ hay là cái điền Ngọc Hoàng xuống cho cô Kim dạy đạo. Mà theo tôi nghe trong băng thì cái điền của ông Tám dạy đạo nó khác, còn cái điền cô Kim nó khác. Thành ra bạn đạo nghĩa là muốn tiếp xúc với ngay cái điền, cái người mà được thọ cái ân điền của Đức Ngọc Hoàng để có giáo lý cao siêu khác để bạn đạo học hỏi tiến trên đường đạo.

Thầy: Thì bây giờ những giáo lý tôi nói đây có giáo lý của Ngọc Hoàng. Cái điền đó tôi bắt còn lạ hơn cô Kim bắt. Tại sao đòi cô Kim.

Bạn đạo: Thì bạn đạo không thấy cô Kim.

Thầy: Cái đó còn phạm tâm quá nhiều. Còn phạm tâm quá nhiều trong lúc người ta ản là người ta không phải làm nhiệm vụ truyền pháp. Tôi là con người làm nhiệm vụ truyền pháp. Chị thấy chưa?

Người ta không phải, người ta chủ của những người truyền pháp nữa, người ta gặp mình chị, người ta lạ hơn (thầy cười). Thì bây giờ ráng tu để gặp người. Có cơ duyên gặp hết, không phải không có.

Bạn đạo: Có nhiều khi tôi muốn đi kiếm nhà, tôi viếng coi nhưng mà tôi sợ ông Tám rầy. Bởi vì ông Tám nói người ta ản, không có tiếp ai.

Thầy: Không bao giờ. Chị gặp, người ta cũng không tiếp chị. Mà trong lúc chị không muốn đi gặp mà tự nhiên người ta tới nhà, người ta kiếm chị, người ta nói cho chị nghe thấy không? Đó, cho nên ráng thiền đi thì thấy không có khó khăn. Chớ còn ản ức, ản ức đi kiếm, kiếm làm gì?

Bạn đạo: Đâu có biết nhà đâu mà kiếm. Nghe ông Tám nói ản đâu có dám đi.

Thầy: Bởi vì chuyện của người ta, ta làm, ta làm cái chuyện vũ trụ càn khôn, chuyện lớn. Còn mình làm chuyện nhỏ nhỏ, tu thì chút chút đi lên không chịu làm, còn cái chút chút này là bỏ luôn, ôm cái lớn kia, nó rút luôn nó mất luôn.

Bạn đạo: Mình muốn viếng thì kêu người ta viếng vậy thôi chứ còn cái điền của họ, mình không mãn được.

Thầy: Viếng cũng mắt, mũi, tai, miệng, cũng ăn uống cũng cười hề hề vậy có gì đâu thấy không? Có người được cơ duyên, tôi đưa cho viếng, tôi đưa cho học hỏi, tôi đưa cho trực tiếp mà họ còn đá đổ mà chị đi tìm chi.

Bạn đạo: Tùy theo ý thích của mọi người chứ.

Thầy: Họ hắt hủi, họ đá đổ, họ coi không ra gì. Cái đó là thôi, chi. Cũng không phải là chuyện của đám mình. Cho muốn đóng vai nào cũng được hết, không sao hết, không có mịch lòng Ngọc Hoàng đâu sợ.

Bạn đạo: Ông Tám cho hỏi câu. Câu mà “*xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo*”. Đức Phật đã nêu gương cao cả. Người thế nhân khó bắt chước theo được. Từ bi như ông Tám chẳng hạn đã đắc pháp nên thiên hạ quá ngưỡng mộ cái chùa hay chiêm bái. Ở địa phương tôi có một số người hỏi tôi về câu đó. Bởi vì họ nói không thể thực hiện được. Bởi vì họ còn phàm tâm lắm. Nhờ ông Tám giảng..

Thầy: Bác giảng một cách rất dễ dàng cho họ thấy: “*Xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo*”. Bởi vì cái gì phong phú nhất trong đầu óc của bạn: tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục thì bạn phải mượn cái pháp để yêu những tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục bỏ nó đi. Xả thân cầu đạo: tu tới ngũ uẩn giai không, nhẹ bỏ cái xác nầy đi lên trên kia. Rồi họ chiêm ngưỡng Đức Phật mà họ lập chùa, họ cúng lạy là họ chưa xả phú cầu bản, thấy không? Tạo phú chứ không phải xả phú, bác thấy chưa? Bác còn trang hoàng cho ông Phật bằng vàng, tạo cái tham thấy không? Tạo cái ngôi vị cho Đức Phật, tạo cái giàu có cho Đức Phật, những người đó không phải tu. Mà người vô vi đây là tu xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo. Cái phong phú nhất ở trong đầu óc của chúng ta, man rợ nhất trong đầu óc của chúng ta là tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục. Bây giờ, chúng ta mượn cái pháp nầy diệt nó đi thì nó mới xả phú cầu bản. Quên cái động loạn nầy mà tiến tới cái thanh tịnh, cái gồ ghề nầy không còn trừ trỉ với nó được nữa. Nhưng mà nó chỉ lấy một chút thánh thai Mô Ni Châu là nó tiến tới, giác thêm. Thì cái pháp nầy bác giảng cho nó vậy thì nó dễ hiểu lắm.

Bạn đạo: Bởi họ muốn tu mà họ không biết làm sao.

Thầy: Thì bây giờ bác giảng rõ ràng đó. Thì bây giờ tôi phải đi vô chùa, tôi đi vô chùa tôi cúng ông Phật đâu có được, tạo phú chứ không phải xả phú thấy không? Tạo cho ông Phật giàu. Rồi mình đặt lòng cái tham của cải, mình mới đem đặt cho ông Phật đồng thì tạo thêm cái tham. Còn cái đẳng nầy là phải nhớ tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố dục xả bỏ xả phú cầu bản tiến đến thấy không?

Bạn đạo: Hỏi cách nào để mà xả.

Thầy: Xả là cái pháp đó. Có cái pháp nầy đó là soi hồn, pháp luân, thiên định rồi niệm Phật, rốt cuộc rồi nó sẽ xả. Nó phải đi từ từ. Bởi vì nó cô độc, nó cô nhiều năm rồi. Nó thành một chất cao hồ cốt rồi, lần lần phải giải nó ra. Chớ đâu có ai mà vô tu mà tôi bỏ hết tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục, đâu có. Người tu mười năm, hai chục năm chưa có dứt khoát.

Bạn đạo: Hiện tại họ đương vô cái trình trạng đó. Họ hỏi tôi, tôi nhờ ông Tám giải thích cho tôi hiểu. Tôi về tôi giải thích lại cho họ.

Thầy: Giờ bác nghe bác hiểu chưa. Bác về bác giải đó. Cái đó cái phong phú của các bạn nhiều nhất là bao nhiêu đó. Chớ không phải của cải xách đạo đem vô chùa, không được. Bởi vì cái bản tánh tham của các bạn đã diệt chưa được thấy không? Trong lúc những người nghèo không có cơm ăn. Các bạn rinh một bao gạo vô thỉnh cho một ông đâu có được. Mục đích gì làm lợi cho mình, cầu xin hồng phước cho giàu thêm là mình học cái tham thêm, đâu có được? Còn cái pháp ở đẳng nầy nó tự nhiên xả phú cầu bản, xả thân cầu đạo là mình đang hành đây, lần lần lần lần nó bớt sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục. Rồi xả thân cầu đạo là tôi trở về cái thánh thai xuất lên trên trung thiên giác thể, lúc đó mới là cầu đạo.

Bạn đạo: Xin cảm ơn ông Tám.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 26/06/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo đến quý bạn đạo một số tin tức như sau:

1. Vì thời hạn hăng tàu dành phòng cho BTC không còn lâu, cho nên xin quý bạn đạo muốn tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010 xin ghi danh sớm với Ban Tổ Chức qua các trưởng ban ghi danh vùng mình. Ban Tổ Chức sẽ tiếp tục nhận ghi danh Đại Hội cho đến ngày hăng tàu khóa sổ (với điều kiện nếu hăng tàu vẫn còn phòng). Giá tiền phòng có thể thay đổi tùy theo số phòng còn lại.
2. Những bạn đạo nào đã mua vé máy bay, xin vui lòng liên lạc với các trưởng ban ghi danh và cho biết chương trình chuyến bay (itinerary) hoặc email về BTC DHDP: voviduhanhdaophap@gmail.com để chúng tôi cho vào danh sách đưa đón.
3. Những bạn đạo chưa mua vé máy bay, thì xin chọn phi trường Fort Lauderdale (FLL) cho các chuyến bay quốc nội (Hoa Kỳ) và phi trường Miami (MIA) cho các chuyến bay quốc tế. Các bạn đạo tại Hoa Kỳ có thể chọn hãng máy bay Southwest Airline để đến Fort Lauderdale vì giá vé tương đối rẻ hơn các hãng máy bay khác, và hãng Southwest không tính tiền lệ phí gửi hành lý như các hãng khác.
4. Chúng tôi sẽ thông báo thêm các chi tiết cần thiết trong tương lai.
5. Những đóng góp ý kiến hoặc thắc mắc, xin gửi email về cho Ban Tổ Chức: voviduhanhdaophap@gmail.com
6. Chúng tôi xin kèm theo Phiếu Ghi Danh tiếng Việt dưới dạng Word để quý bạn có thể điền thẳng vào đó hoặc quý bạn có thể in Phiếu Ghi Danh ĐH DHDP 2010 thẳng từ các link trong website Quy Hội Tinh Người sau đây:
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Việt: <http://www.quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010.pdf>
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Anh: <http://www.quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010-en.pdf>
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Pháp: <http://www.quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010-fr.pdf>

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010

Vườn Thơ Bạn Đạo

PHÁP THIÊN (7)

PHÁP bửu CHA ban, cứu thế trần.
LÝ hồi quê cũ, hiệp Thiên ân.
VÔ sanh vô diệt, nơi vô cực.
VI khổ chẳng còn, hết nghiệp phần.
KHOA vô hóa vắn, thừa tự biên.
HỌC tu thanh điển, chuyển trong thân.
HUYỀN Khung Thượng Đế, Tiêu Thiên Địa.
BÍ mật tương giao, thượng hạ tầng.
PHẬT hiện phân thanh, trong Đại Thể.
PHÁP thiên khứ trước, tạo TÂN DÂN.

Củ Chi, 8/1/2010
BÁ TÙNG

DŨNG HÀNH

NGUYỄN gia tu hưởng lộc Trời ban
VĂN phú Thiên môn hợp bạc bàn
LINH điển Cõi Trời tự cảm ứng
LÊ thân trần thế triển khai màn
THỊ đời vốn dĩ vô thường tạm
LỚN nhỏ tùy duyên liễu đạo vàng
DŨNG mãnh tu hành khai giác tánh
HÀNH trì đạt pháp tâm thanh an.

Phú Nhuận, 18-02-2010
Thiền Tâm

NHÂN QUẢ ĐƯỜNG TU

Đường tu nhân quả phải cân phân
Nghiệp chướng cưu mang trả nợ dân
Cái ốm cái đau hà tất yếu
Bị buồn bị khổ hẳn luôn cần
Phù sanh nhả nhục tròn công đức
Phật pháp dùng hành vẹn nghĩa ân
Kị nhất tâm phàm là ngã chấp
Vì mây mà tao luống tham sân.

Phú Nhuận, 08/11/2009
TS. Phương

ĐẠO TÌNH THƯƠNG (Thân tặng 1 bạn đạo Cà Mau)

Thế gian chỉ có đạo tình thương
Nghèo khó không keo (¹) đáng biểu dương
Sáng suốt cảm thông không ghét bỏ
Thị phi châm chọc, chẳng hiền lương
Lâu năm kinh nghiệm đời là tạm
Xúm xít giúp nhau già được nương
Đạo đức tình thương không dị biệt
Lời Thầy vắng vắng : “ Đạo Tình Thương”.

TPHCM, 19-04-2010
Minh Nghĩa

¹ Keo kiệt.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 08 năm 1971

Bộ đầu chuyển điển hai đường tiến
Tả hữu phân minh tiếp nối liền
Đàm đạo âm thanh thông thánh giới
Sắc không không sắc lý duyên tiền.

Bộ đầu thông suốt là tiên,
Minh tâm kiến tánh phân huyền điển quang.
Mắt trần nhắm lại rõ ràng,
Điển quang xuất phát mọi đường khai thông.
Vượt qua bản tánh tham tông,
Phân minh định luật hóa công đang hành.
Xét xem vũ trụ tạo thành,
Hà sa luân chuyển lập màn chuyển luân.
Âm dương lưỡng điểm tương thuận,
Giao du thắng cảnh quây quần cõi tiên.
Càng tu càng tiến diệu huyền,
Thấy khùng nhưng chẳng phải điên ở đời.
Lắm khi chơn thuật thoát lời,
Nhủ khuyên thiên hạ vượt đời tiến lên.
Sắc không không sắc vững bền,
Tan rồi lại tụ tạo nên thế sanh.
Muôn năm vẫn giữ vẫn hành,
Tạo ra cơ thể lập thành khám giam.
Vía hồn ràng buộc phải làm,
Đấu tranh thế sự tự giam cực hình.
Khổ đau đau khổ tại mình,
Chỉ lo bám sát thể tình dở dang.
Ước mong các bạn vui bàn,
Thế gian cõi tạm chỉ an nhứt thời.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên